

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 martie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
38.	1-2	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de Mare ofițer	2-4
40.	2	— Decret privind acordarea gradului diplomatic de ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe.....	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 222 din 7 decembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și a dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
373.		— Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 287/2000 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație, cod 1023.....	5
REPUBLICĂRI			
		Legea cetățeniei române nr. 21/1991.....	5-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de Mare ofițer**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al Legii nr. 77/1999,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului Max van der Stoel, Înalt Comisar O.S.C.E. pentru Minorități Naționale, Ordinul național *Steaua*

României în grad de Mare ofițer, în semn de apreciere deosebită pentru sprijinul important și constant pe care l-a acordat eforturilor României de integrare în structurile europene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 28 februarie 2000.
Nr. 38.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea gradului diplomatic de ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 6 alin. (1) din Statutul Corpului Diplomatic și Consular al României,

având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul afacerilor externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă gradul diplomatic de ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe următorilor diplomați:

- domnului Ion Pascu
- domnului Ioan Donca
- domnului Dumitru Ciaușu
- domnului Sabin Pop
- domnului Stelian Oancea
- domnului Mircea Geoană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 martie 2000.
Nr. 40.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA 222

din 7 decembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și a dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. I) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și a dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. I) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, excepție indicată de Iosif Doman în Dosarul nr. 3.140/1999 al Judecătoarei Dozaru.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând decizii anterioare ale Curții Constituționale, pronunțate asupra aceleiași excepții, prin care, în esență, s-a reținut că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituție, care reglementează doar atribuțiile fundamentale ale Președintelui României de a conferi decorații și titluri de onoare. Legea nr. 42/1990, republicată, care este, în cazul în speță, legea-cadru, prevede că Președintele României conferă titlurile de onoare pentru participării la Revoluția din decembrie 1989. Președintele României este autoritatea publică prevăzută de Constituție, chemată să confere titluri de onoare, de natură să creeze pentru beneficiar drepturi, iar nu Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei menire este aceea de a propune numai acordarea titlurilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.140/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și a art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, excepție ridicată de Iosif Doman. În motivarea excepției se arată că textele criticate „constată existența unor drepturi ce se conferă luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și urmașilor acestora, drepturi ce se acordă conform procedurii instituite de Hotărârea Guvernului nr. 566 din 15 iulie 1996, dar se precizează ca această calitate să fie acordată prin brevet”. Întrucât art. 94 lit. a) din Constituție prevede că Președintele României „conferă decorații și titluri de onoare”, iar constatarea calității de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989* este în atribuțiile Președintelui României, se susține că textele de lege criticate nu sunt în concordanță cu prevederile Constituției, întrucât titlul respectiv nu este titlu de onoare în sensul dat de textul constituțional.

Exprimându-și opinia instanța consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, iar dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, și ale art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990, republicată, sunt în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituția României. Instanța reține că „potrivit Legii nr. 42/1990, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*” se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și ca atare este titlu de onoare în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conform punctului de vedere al instanței, „conferirea acestor titluri se atestă prin brevet, iar titlurile care nu au fost conferite în aceste condiții sunt nule, conform art. 6 alin. 7 și art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată”.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și ale art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, este neîntemeiată. Se arată că, potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie

1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare. De asemenea, în punctul de vedere al Guvernului se apreciază că nici dispozițiile art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990, republicată, nu contravin prevederilor art. 94 lit. a) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază*”, și dispozițiile art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, care, ca urmare a modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1999, prevăd: „*Persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marii mutilați, răniții și urmașii celor care au decedat ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 beneficiază și de următoarele drepturi: [...] l) posibilitatea cumulării pensiei cu orice alte venituri; [...]*”.

Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt neconstituționale, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, după cum se susține, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) constată existența unor drepturi și, de aceea, în concepția autorului excepției teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții: a) conferă decorații și titluri de onoare*”.

Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, nu mai pot supune controlului de constituționalitate, concretizându-se în mai multe decizii pronunțate de Curte, dintre care menționăm: Decizia nr. 112 din 13 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 19 octombrie 1999 și Decizia nr. 132 și nr. 133 din 5 octombrie 1999, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 noiembrie 1999.

Prin aceste decizii s-a constatat că dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt constituționale. În motivarea deciziilor menționate s-au reținut cele ce urmează:

Examinarea constituționalității prevederilor legale criticate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, se constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996 Parlamentul României a modificat și a completat Legea nr. 42/1990 — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, care se conferă de Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 al articolului unic din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.*”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată și completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul

că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, se constată că textul criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României în baza art. 94 lit. a) din Constituție se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, urmează să fie respinsă.

Curtea constată că și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1999, prevederi potrivit cărora „*Persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marii mutilați, răniții și urmașii celor care au decedat ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 beneficiază și de următoarele drepturi: [...] l) posibilitatea cumulării pensiei cu orice alte venituri [...]*”, este neîntemeiată și urmează să fie respinsă. Textul legal criticat nu conține nici o referire la „brevet”, la „decret” sau la Președintele României, astfel că nu sunt încălcate, așa cum susține autorul excepției, prevederile art. 94 lit. a) din Constituție. Pe de altă parte, dispozițiile art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, nu au legătură cu obiectul litigiului, care privește contestarea unei decizii de imputare pentru o sumă reprezentând impozit pe salariu neretținut și penalități pentru nevirarea în termen a acestui impozit către buget.

Pentru aceste considerente urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, și a dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. l) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, excepție ridicată de Ioșif Doman în Dosarul nr. 3.140/1999 al Judecătorei Buzău.

Decizia este definitivă și obligatorie.

Procedura este finalizată în sedința publică din data de 7 decembrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Ioan Muraru

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 287/2000 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație, cod 1023

Ministrul finanțelor,
în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare,
având în vedere că statul, prin emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, protejează economiile bănești ale populației de riscurile inflației și ale pieței bancare și contribuie la consolidarea încrederii în moneda națională, garantând rambursarea la scadență și plata dobânzilor aferente,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 287/2000 privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație, cod 1023 se prelungește, astfel încât vânzarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează și în zilele de 7, 8, 9 și 10 martie 2000, cu termen de răscumpărare în zilele de 5, 6, 7 și 8 iunie 2000.

Operațiunea de vânzare a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se încheie în ziua de 10 martie 2000, ora 14,00.

Art. 2. — Subscrierile la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pot efectua și prin virare de către persoanele fizice, din conturile deschise la bănci, în contul curent general al trezoreriei statului.

Dobânda se calculează din ziua în care suma a fost înregistrată în contul curent general al trezoreriei statului.

Art. 3. — Dobânda acordată la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se menține la 59% pe an pentru o perioadă de subscriere de 90 de zile și se calculează după formula:

$$D = \frac{VN \times 59 \times 90}{360 \times 100}$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatelor de trezorerie.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 3 martie 2000.
Nr. 373.

REPUBLICĂRI

LEGEA CETĂȚENIEI ROMÂNE Nr. 21/1991*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Cetățenia română este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român.

Cetățenii români sunt egali în fața legii; numai ei vor fi admiși în funcțiile publice civile și militare.

Cetățenii României se bucură de protecția statului român.

Art. 2. — Modurile de dobândire și de pierdere a cetățeniei române sunt cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 3. — Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei între un cetățean român și un străin nu produce efecte asupra cetățeniei soților.

CAPITOLUL II

Dobândirea cetățeniei române

Art. 4. — Cetățenia română se dobândește prin:

- naștere;
- adopecție;
- acordare la cerere.

A. Prin naștere

Art. 5. — Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sunt cetățeni români.

Sunt, de asemenea, cetățeni români cei care:

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 192/1999 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, dându-se articolelor o nouă numerotare.
Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 6 martie 1991.

- a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

Copilul găsit pe teritoriul statului român este cetățean român, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin adopție

Art. 6. — Cetățenia română se dobândește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin adopție, dacă adoptatorii sunt cetățeni români, iar adoptatul nu a împlinit vârsta de 18 ani.

În cazul în care numai unul dintre adoptatori este cetățean român, cetățenia adoptatului minor va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptatori. În situația în care adoptatorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze adopția va decide asupra cetățeniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Dacă adopția se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobândește cetățenia adoptatorului.

Art. 7. — În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

În cazul desfacerii adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii adopției, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin acordare la cerere

Art. 8. — Cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții:

a) s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, locuiește în mod legal, continuu și statornic pe teritoriul statului român de cel puțin 7 ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani;

b) dovedește prin comportarea și atitudinea sa loialitate față de statul și de poporul român;

c) a împlinit vârsta de 18 ani;

d) are asigurate mijloacele legale de existență;

e) este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;

f) cunoaște limba română și posedă noțiuni elementare de cultură și civilizație românească, în măsură suficientă pentru a se integra în viața socială;

g) cunoaște prevederile Constituției României.

Termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse până la jumătate în cazul în care solicitantul este o personalitate recunoscută pe plan internațional.

Art. 9. — Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobândește cetățenia română o dată cu părinții săi.

În cazul în care numai unul dintre părinți dobândește cetățenia română, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copi-

lului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele său.

Art. 10. — Cetățenia română se poate acorda și persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobândirea ei, cu păstrarea cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 8 lit. b), c) și e).

Părinții care se repatriază și solicită redobândirea cetățeniei române hotărăsc și în privința cetățeniei copiilor lor minori. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Redobândirea cetățeniei de către unul dintre soți nu are nici o consecință asupra cetățeniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriază și redobândește cetățenia română poate cere dobândirea cetățeniei române în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL III

Procedura acordării cetățeniei române

Art. 11. — Aprobarea cererilor de acordare a cetățeniei române se face prin hotărâre a Guvernului care apreciază, în acest sens, asupra propunerilor ministrului justiției.

Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — Cererea de acordare a cetățeniei române se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 13. — Cererea de acordare a cetățeniei române se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetățeniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției.

Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul București, este desemnată, pe o perioadă de 4 ani, de președintele acestei instanțe.

Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție.

Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de ministru.

Art. 14. — Comisia dispune, pe cheltuiuala petiționarului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetățeniei române în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

Art. 15. — În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune:

a) completarea actelor, precum și orice explicații din partea petiționarului;

b) solicitarea de relații de la orice autorități;

c) citarea oricărei persoane care ar putea da informații folositoare.

Art. 16. — Autoritățile publice care dețin date sau informații în care rezultă că solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetățeniei sunt obligate să le comunice comisiei.

Orice persoană poate face întâmpinare la comisia prevăzută la art. 13, cu privire la cererea de obținere a cetățeniei române, în cazul prevăzut la alin. 1.

Art. 17. — După examinarea cererii comisia va întocmi un raport pe care îl va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetățeniei române, ministrului justiției.

În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sunt sau nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea cetățeniei.

Art. 18. — Pe baza raportului comisiei ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărâre pentru acordarea cetățeniei.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetățeniei, pe baza raportului comisiei ministrul justiției va comunica aceasta petiționarului.

Art. 19. — Persoana căreia i se acordă cetățenia română, potrivit art. 8 și 10, cu stabilirea domiciliului în țară, depune în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a secretarului de stat delegat anume în acest scop, jurământul de credință față de România.

Jurământul are următorul conținut:

„Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apăr drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României.“

Persoana care a obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 10, cu menținerea domiciliului în străinătate, va depune jurământul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

Art. 20. — Cetățenia română se dobândește pe data depunerii jurământului de credință.

După depunerea jurământului ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia română un certificat constatator.

CAPITOLUL IV

Dovada cetățeniei române

Art. 21. — Dovada cetățeniei române se face cu buletinul de identitate sau, după caz, cu cartea de identitate, pașaportul ori cu certificatul prevăzut la art. 20 alin. 2.

Cetățenia copilului până la vârsta de 14 ani se dovedește cu certificatul său de naștere, însoțit de buletinul ori cartea de identitate, după caz, sau pașaportul oricăruia dintre părinți.

În cazul în care copilul este înscris în buletinul sau în cartea de identitate, după caz, ori în pașaportul unuia dintre părinți, dovada cetățeniei se face cu oricare dintre aceste acte.

Dacă dovada cetățeniei copilului până la vârsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidență a populației.

Dovada cetățeniei copiilor găsiți se face, până la vârsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

Art. 22. — În caz de nevoie misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.

CAPITOLUL V

Pierdere cetățeniei române

Art. 23. — Cetățenia română se pierde prin:

- retragerea cetățeniei române;
- aprobarea renunțării la cetățenia română;
- în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetățeniei române

Art. 24. — Cetățenia română se poate retrage persoanei care:

a) aflată în străinătate, săvârșește fapte deosebit de grave prin care vatamă interesele statului român sau lezează prestigiul României;

b) aflată în străinătate, se înrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război;

c) a obținut cetățenia română prin mijloace frauduloase.

Cetățenia română nu poate fi retrasă persoanei care a dobândit-o prin naștere.

Art. 25. — Retragerea cetățeniei române nu produce efecte asupra cetățeniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenia română

Art. 26. — Pentru motive temeinice se poate aproba renunțarea la cetățenia română persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani și care:

a) nu este învinuită sau inculpată într-o cauză penală ori nu are de executat o pedeapsă penală;

b) nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țară sau, având astfel de debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor;

c) a dobândit ori a solicitat și are asigurarea că va dobândi o altă cetățenie.

Art. 27. — Pierderea cetățeniei române prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetățeniei soțului sau copiilor minori.

Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia română, iar copilul minor se află împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia română o dată cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia română la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia română pierde cetățenia română pe data plecării sale din țară.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau este în viață.

Copilul minor, încredințat prin hotărâre judecătorească părintelui care are domiciliul în străinătate și care renunță la cetățenie, pierde cetățenia română pe aceeași dată cu părintele căruia i-a fost încredințat și la care locuiește, cu condiția obținerii acordului celuilalt părinte, cetățean român.

În situațiile prevăzute la alin. 2, 3 și 4 copilului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetățeniei române

Art. 28. — Copilul minor, cetățean român, adoptat de un cetățean străin, pierde cetățenia română, dacă, la cererea adoptatorului sau, după caz, a adoptatorilor, dobândește cetățenia acestora în condițiile prevăzute de legea străină. Minorului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 este data dobândirii de către minor a cetățeniei adoptatorului.

În cazul declarării nulității sau anulării adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

Art. 29. — În situația prevăzută la art. 5 alin. 3 copilul găsit pierde cetățenia română, dacă până la împlinirea

vârstei de 18 ani i s-a stabilit filiația față de ambii părinți, iar aceștia sunt cetățeni străini.

Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămânând necunoscut.

Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

CAPITOLUL VI

Procedura retragerii cetățeniei române și aprobării renunțării la cetățenia română

Art. 30. — Guvernul României dispune prin hotărâre retragerea cetățeniei române sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia română, apreciind asupra propunerii ministrului Justiției, făcută potrivit procedurii prevăzute la art. 13–18.

Art. 31. — Orice autoritate sau persoană care are cunoștință de existența unui motiv pentru retragerea cetățeniei române poate sesiza, în scris, comisia de pe lângă Ministerul Justiției, având obligația să producă dovezile de care dispune.

Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoană care are cunoștință despre existența situației prevăzute la art. 24.

Art. 32. — Cererea de renunțare la cetățenia română se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și se depune la comisia care funcționează pe lângă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 13–18.

Art. 33. — Data pierderii cetățeniei române prin retragere sau prin aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 34. — Sunt și rămân cetățeni români persoanele care au dobândit și au păstrat această cetățenie potrivit legislației anterioare.

Art. 35. — Foștii cetățeni români care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia română din diferite motive o pot redobândi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diploma-

tice sau oficiile consulare ale României, iar în țară, la notarul public, chiar dacă au altă cetățenie și nu își stabilesc domiciliul în România.

Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia română fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

Art. 36. — Cererile privind acordarea cetățeniei române și aprobarea renunțării la cetățenia română sunt supuse unei taxe prevăzute de lege.

Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobândirea cetățeniei române potrivit prevederilor art. 35 este scutită de plata taxelor consulare.

Art. 37. — Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia română, potrivit legii, au toate drepturile și libertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și prin legile țării pentru cetățenii români.

Art. 38. — Cetățenia română cu titlu de „cetățenie de onoare” se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nici o altă formalitate, de către Parlamentul României.

Persoanele care au dobândit cetățenia de onoare se bucură de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor români, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

Art. 39. — Pentru situațiile în care se cere consimțământul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fața notarului public.

Art. 40. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României*).

Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia. Condițiile de dobândire a cetățeniei române rămân supuse reglementărilor în vigoare la data depunerii cererii.

Art. 41. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 24/1971 — Legea cetățeniei române, Decretul-lege nr. 137/1990 privind unele dispoziții referitoare la cetățenia română, prevederile art. 3 și ale art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989 privind repatrierea cetățenilor români și a foștilor cetățeni români, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

*) A se vedea și data intrării în vigoare a actului normativ modificator.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Presă pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5.

Țirarul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro